

○ คำสั่ง

(୨. ୧୧)

คำร้องที่ ๑๘๖ / ๒๕๔๖
คำสั่งที่ ๔๖๗ / ๒๕๔๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

นายอ้าย คำศรี ที่ ๑
นายจรัส อินทร์เผือก ที่ ๒

ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

กำนันตำบลเขาสามยอต (นายฉลวย บุษบา) ที่ ๑

นายอำเภอเมืองลพบุรี ที่ ๒

ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ที่ ๓

พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองลพบุรี ที่ ๔

พนักงานอัยการจังหวัดประจำศาลแขวงลพบุรี ที่ ๕

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๒๑๙/๒๕๔๕
หมายเลขแดงที่ ๓๒๐/๒๕๔๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นราษฎรผู้ใช้น้ำโครงการ
ประปาหมู่บ้านหนองบัวขาว หมู่ที่ ๕ ตำบลเขาสามยอต อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พบว่า

/ผู้ถูกฟ้อง...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งกำนันตำบลเขาสามยอดและเป็นประธานคณะกรรมการบริหารโครงการประปาหมู่บ้านดังกล่าว มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตการบริหารโครงการฯ เพราะตั้งแต่เข้ามาดำรงตำแหน่งกำนันตำบลเขาสามยอดในปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เก็บเงินรายได้ค่าน้ำประปาแต่ไม่เคยแจ้งยอดรายรับและรายจ่ายให้ราษฎรทราบ และเมื่อเครื่องปั้มน้ำเสียจะเรียกเก็บเงินค่าน้ำประปาเพิ่มอีก โดยครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๓๕ เก็บครบครัวละ ๑๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ เมื่อปี ๒๕๔๔ เก็บครบครัวละ ๗๐ บาท และในปี ๒๕๔๕ เก็บอีกครบครัวละ ๑๐๐ บาท (ที่ถูกคือ ๑๕๐ บาท) ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ร้องเรียนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในกรณีดังกล่าว ซึ่งผลการสอบสวนตามบันทึกลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ปรากฏว่า มีเงินเหลือจากการจัดเก็บค่าน้ำประปาอยู่จริง และยังมีการเก็บเงินค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมหรือซื้อเครื่องปั้มน้ำซ้ำซ้อนอีก ต่อมา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในกรณีเดียวกัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๘.๑/๑๒๘๔๑ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แจ้งผลการพิจารณาว่า ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีการทุจริตพร้อมกับให้ยุติเรื่อง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ถูกต้อง ขัดต่อความเป็นจริงและปกป้องผู้กระทำผิดเพราะผลการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏว่ามีเงินเหลือหลายหมื่นบาท จึงสมควรที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะนำเงินจำนวนดังกล่าวไปมอบต่อคณะกรรมการบริหารโครงการฯ เพื่อเก็บรักษาไว้ใช้แก้ปัญหาหากเครื่องปั้มน้ำเสียในโอกาสต่อไป จากการร้องเรียนดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับแก่งไขอิทธิพลสั่งลูกน้องไปตัดท่อน้ำประปาของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทำให้มีอาจใช้น้ำได้ ในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้แจ้งความเป็นคดีอาญาที่ ๗๖๔/๒๕๔๕ และ ๗๖๕/๒๕๔๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อมา พันตำรวจเอก พิสิทธิ์ สมบูรณ์ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองลพบุรี ได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๑๒๐/๔๓๐๐ และ ที่ ลป ๐๑๒๐/๔๓๐๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เพื่อส่งรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดีดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ที่ อส (ลป) ๐๐๓๓/๑๒๘๙ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองลพบุรี แจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าทุจริตต่อหน้าที่และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ จึงขอให้ศาลปกครองดำเนินคดีและดำเนินการกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารโครงการประปาหมู่บ้าน ไม่ใช่คดีพิพาท ที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองที่จะพิจารณาพิพากษาได้ สำหรับประเด็น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ใช่บุคคลที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพราะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่สามารถมีดุลพินิจได้ตามกฎหมาย ส่วนประเด็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด ให้ต้องปฏิบัติ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครองที่จะรับไว้พิจารณา พิพากษาได้ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้อง ไว้พิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่ให้บริการน้ำประปาแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความ เดือดร้อนหรือเสียหายจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดต้องให้ปฏิบัติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดรับคำร้องของผู้ฟ้องคดี ทั้งสองไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ในการ ตรวจสอบการกระทำทางปกครองซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๖ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีที่มีการฟ้องว่า หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือในคดี ที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร หรือในคดีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรหรือเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา

/ทางปกครอง...

ทางปกครอง อันเป็นการตรวจสอบการกระทำทางปกครอง สำหรับคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง กล่าวอ้างว่า ได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ การบริหารโครงการประปาหมู่บ้านหนองบัวขาว และไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการร้องเรียนให้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าน้ำประปา หมู่บ้านหนองบัวขาวที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองแจ้งความร้องทุกข์ กล่าวโทษผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีคำสั่งไม่ฟ้องในคดีดังกล่าว ซึ่งเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าทุจริตต่อหน้าที่และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ขอให้ศาลปกครองดำเนินคดี และดำเนินการกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบล เขาสามยอด อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี กรณีข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเรื่องกล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำการทุจริต ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ร้องเรียนแล้ว ทั้งเป็นกรณีกล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำความผิดในทางอาญา กรณีดังกล่าวจึงไม่ใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจ พิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง กล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปกป้องผู้กระทำความผิดก็มีใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง เช่นกัน นอกจากนี้ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจง ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมประชุมชี้แจงให้ราษฎรผู้ใช้น้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำทราบ หากข้อเท็จจริง ยังไม่อาจรับฟังว่ามีการใช้จ่ายเงินโครงการประปาหมู่บ้านโดยโปร่งใส เห็นควรให้ดำเนินการ ตามหน้าที่แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๖๑ ทวิ ต่อไป อันอาจถือได้ว่าเป็นการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สั่งยุติเรื่องกรณีผู้ฟ้องคดีทั้งสอง กับพวกมีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมขอให้ตรวจสอบพฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าน้ำประปากี่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตั้งคณะกรรมการ

/ขึ้นสอบสวน...

ขึ้นสอบสวนและเป็นการใช้ดุลพินิจตามอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้มีอำนาจตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีการทุจริตและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้มีการปรับปรุงการดำเนินการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายให้เป็นระบบและชัดเจนสามารถตรวจสอบได้ กรณีจึงไม่มีผลกระทบต่องานฟ้องคดีทั้งสองอันอาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง นอกจากนี้ การดำเนินการสอบสวนคดีอาญาที่ ๗๖๔/๒๕๔๕ และ ๗๖๕/๒๕๔๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีคำสั่งไม่ฟ้องในคดีอาญาดังกล่าว ก็เป็นขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดให้อำนาจไว้ เป็นการเฉพาะโดยตรง ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมตรวจสอบของศาลยุติธรรมไม่เข้าหลักเกณฑ์ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา

นายจรัญ หัตถกรรม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเฉลิมชัย วสินนท์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม คันสนาคม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

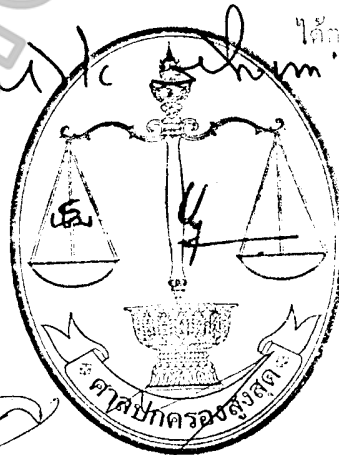
นายพีระพล เชาวนศิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายดำริ วัฒนสิงห์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน
กลุ่มงานบันทึกและเรียบเรียงคำพิพากษา
ได้ตรวจสอบ.....แล้วถูกต้อง
(นางสาวสุจิตา นิลสีดาภิษฐ์)
เจ้าหน้าที่ธุรการ ๓

สำเนาถูกต้อง

(นางสุริยา วรรณวิเศษ)
พนักงานคดีปกครอง ๖

27 ต.ค. 2546